

Hof van beroep te Gent, arrest van 13 december 2018

Nationaliteit – Nationaliteitsverklaring – Artikel 12bis, § 1, 3° WBN – Artikel 15 WBN – Artikel 1, § 2, 4° WBN – Artikel 2 Koninklijk besluit van 14 januari 2013 – Negatief advies Openbaar Ministerie – Gewichtige feiten eigen aan de persoon – Gebruik valse identiteit/naam

Nationalité – Déclaration de nationalité – Article 12bis, § 1, 3° CNB – Article 15 CNB – Article 1, § 2, 4° CNB – Article 2 Arrêté Royal du 14 janvier 2013 – Avis négatif du ministère public – Faits personnels graves propres à la personne – Utilisation d'une fausse identité / d'un faux nom

In de zaak

van

Procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent
met kantoor te 9000 Gent, Savaanstraat 11 bus 101

appellant
verschenen in de persoon van advocaat-generaal Chantal Lanssens

tegen

N.M.
geboren in Irak te [...] op [...] 1985
van de Irakese nationaliteit
wonende te 8400 Oostende, [...]
met woonstkeuze op het kantooradres van haar advocaat

geïntimeerde
voor wie optreedt mr. Halsberghe Terence, advocaat met kantoor te 8400 Oostende, Canadaplein

wijst het hof het volgende arrest.

I. Beroepen vonnis

Bij vonnis van 19 maart 2018 in de zaak met AR nummer [...] beoordeelt de 7de familiekamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, het verhaal van N.M. tegen de door het openbaar ministerie negatief geadviseerde nationaliteitsverklaring, die zij op 28 april 2017 aflegde voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te [...], met toepassing van artikel 12bis, § 1, sub 3° WBN. De rechtbank willigt dit verhaal in.

Daar waar het openbaar ministerie in zijn negatieve advies van 19 september 2017 stelt dat N.M. (voor zover zij voldoet aan de grondvoorwaarden van artikel 12bis, § 1, sub 3° WBN hoe dan ook) stuit op een beletsel wegens een gewichtig feit eigen aan haar persoon (in de zin van art. 15, § 3, eerste lid WBN), is de rechtbank van oordeel dat geen dergelijk beletsel voorhanden is. Volgens de rechtbank

verkeert N.M. derhalve volkomen in de voorwaarden om in lijn met haar verklaring van 28 april 2017 de Belgische nationaliteit te verwerven.

De rechtbank laat de niet nader begrote gedingkosten ten laste van N.M.

II. Hoger beroep

1. Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het hof op 3 april 2018, stelt het openbaar ministerie tijdig, regelmatig en derhalve ontvankelijk hoger beroep in.

Met zijn hoger beroep beoogt het openbaar ministerie, met hervorming van het beroepen vonnis, de afwijzing van het verhaal van N.M. tegen de negatief geadviseerde nationaliteitsverklaring, met veroordeling van N.M. tot de niet nader begrote gedingkosten (van beide aanleggen).

2. N.M. neemt conclusie tot afwijzing van het hoger beroep en zodoende tot bevestiging van het beroepen vonnis, met veroordeling van het openbaar ministerie tot de niet nader begrote gedingkosten (in hoger beroep).

3. Onderhavige procedure in de zin van artikel 15, § 5 WBN betreft in eerste aanleg een eenzijdige procedure, waarbij het openbaar ministerie niet als partij is betrokken.

De procedure in de zin van artikel 15, § 5 WBN staat in eerste aanleg gelijk met een procedure op eenzijdig verzoekschrift in de zin van de artikelen 1025 e.v. Ger.W. De ambtenaar van de burgerlijke stand maakt, op verzoek van de belanghebbende binnen de bedoelde termijn van vijftien dagen bij aangetekende brief, het dossier over aan de rechtbank van eerste aanleg, die (na de belanghebbende te hebben gehoord of opgeroepen in raadkamer) op gemotiveerde wijze uitspraak doet over de gegrondheid van het negatieve advies van het openbaar ministerie in de zin van artikel 15, § 4 WBN.

De procedure in de zin van artikel 15, § 5 WBN blijft unilateraal in hoger beroep, behalve indien, zoals in casu, na de inwilliging van het verzoek van de belanghebbende door de rechtbank van eerste aanleg die zodoende het negatieve advies van het openbaar ministerie ongegrond verklaart, het openbaar ministerie zelf hoger beroep instelt tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg.

Het openbaar ministerie fungeert *hic et nunc* als partij en meer precies als appellant.

4. Het hof heeft de partijen in hun middelen gehoord op de openbare terechtzitting van 29 november 2018, waarna het hof het debat heeft gesloten en de zaak in beraad heeft genomen.

N.M. was daarbij ook in persoon aanwezig.

Het hof heeft het dossier van de rechtspleging en de overgelegde stukken ingezien.

Het hof aanziet het verzoekschrift tot hoger beroep van het openbaar ministerie van 3 april 2018 en de conclusie van N.M. van 30 juli 2018 als alomvattende syntheseconclusies in de zin van artikel 748*bis* Ger.W., om ze aldus (met alle bijhorende stukken), met instemming van de partijen, in het debat te houden.

III. Beoordeling

1. De zaak behelst (inz.) artikel 12*bis* WBN, zoals van toepassing sinds de aanpassing ervan bij wet van 4 december 2012 “tot wijziging van het WBN teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit

migratieneutraal te maken” (BS 21 januari 2013, *err.* BS 18 februari 2013). Deze wet is op 1 januari 2013 in werking getreden, terwijl de litigieuze nationaliteitsverklaring dateert van 28 april 2017.

2. Krachtens (het toepasselijke) artikel 12bis, § 1, sub 3° WBN (vóór de wijziging ervan bij wet van 18 juni 2018 “houdende diverse bepalingen inzake burgerlijk recht en bepalingen met het oog op de bevordering van alternatieve vormen van geschillenoplossing”, BS 2 juli 2018) kan een vreemdeling de Belgische nationaliteit verkrijgen door een verklaring af te leggen overeenkomstig artikel 15 (voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van zijn hoofdverblijfplaats) indien hij:

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;
- b) vijf jaar wettelijk verblijf in België heeft;
- c) het bewijs levert van de kennis van één van de drie landstalen;
- d) gehuwd is met een Belg, indien de echtgenoten gedurende ten minste drie jaar in België hebben samengeleefd, of de ouder of adoptant is van een Belgisch kind dat de leeftijd van achttien jaar niet heeft bereikt of niet ontvoegd is vóór die leeftijd;
- e) zijn maatschappelijke integratie bewijst door:
 - hetzij een diploma of getuigschrift van een onderwijsinstelling opgericht, erkend of gesubsidieerd door een Gemeenschap of de Koninklijke Militaire School en dat minstens van het niveau is van het hoger secundair onderwijs;
 - hetzij een beroepsopleiding van minimum 400 uur erkend door een bevoegde overheid te hebben gevolgd en in de voorbije vijf jaar als werknemer en/of als statutair benoemde in overheidsdienst te hebben gewerkt gedurende ten minste 234 arbeidsdagen of in het kader van een zelfstandige beroepsactiviteit in hoofdberoep gedurende minstens drie kwartalen de verschuldigde sociale kwartaalbijdragen voor zelfstandigen in België te hebben betaald;
 - hetzij een inburgeringscursus te hebben gevolgd waarin wordt voorzien door de bevoegde overheid van zijn hoofdverblijfplaats op het tijdstip dat hij zijn inburgeringscursus aanvat.

3. Met toepassing van voormelde bepaling legt N.M. op 28 april 2017 een verklaring van Belgische nationaliteit af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te [...] (art. 15, § 1 WBN), die een afschrift van het dossier overmaakt aan het openbaar ministerie (art. 15, § 2 WBN).

Bij brief van 19 september 2017 brengt het openbaar ministerie een negatief advies uit, waarvan bij aangetekende zending aan N.M. wordt kennis gegeven (art. 15, § 3 WBN).

Bij aangetekende brief van 27/29 september 2017 verzoekt N.M. aan de ambtenaar van de burgerlijke stand te [...] het dossier over te zenden en zodoende de zaak aanhangig te maken bij de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (art. 15, § 5 WBN).

4. In zijn negatieve advies stelt het openbaar ministerie dat, voor zover N.M. voldoet aan de grondvoorwaarden om op basis van voormeld artikel 12bis, § 1, sub 3° WBN de Belgische nationaliteit te verwerven, zij hoe dan ook stuit op een beletsel wegens een gewichtig feit eigen aan haar persoon.

Dit gewichtige feit behelst meer precies het gebruik van een valse identiteit/naam bij de aankomst in België (in het najaar van 2010) om op die manier verblijfsrechten te verwerven.

Pas in de loop van 2016 heeft N.M. haar actuele identiteit/naam aangenomen (met aanpassing in het najaar van 2016).

Pas sinds 2016 geniet N.M. onder haar actuele identiteit/naam ononderbroken wettelijke verblijfsrechten in België.

5. Het verhaal van N.M., gelet op het negatieve advies van het openbaar ministerie tegen de inwilliging van de gedane nationaliteitsverklaring, is tijdig, regelmatig en derhalve ontvankelijk. Het verzoek tot verzending van het dossier aan de rechtbank van eerste aanleg dateert van 27/29 september 2017, dit is binnen vijftien dagen na de ontvangst door N.M. van het negatieve advies op 20 september 2017.

6. De eerste rechter verklaart het negatieve advies van het openbaar ministerie van 19 september 2017 tegen de inwilliging van de door N.M. gedane nationaliteitsverklaring van 28 april 2017 ongegrond. De rechtbank willigt het verhaal van N.M. tegen dit negatieve advies in als (tijdig, regelmatig en derhalve) ontvankelijk en gegrond.

7. Het hof volgt de beslissing van de eerste rechter niet.

Luidens artikel 1, § 2, sub 4° WBN moet onder “gewichtige feiten eigen aan de persoon” worden begrepen:

- a) het feit zich te bevinden in een van de gevallen bedoeld in de artikelen 23, 23/1 of 23/2 in verband met de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit;
- b) het feit aanhanger te zijn van een beweging of organisatie die door de Veiligheid van de Staat als gevaarlijk wordt beschouwd;
- c) het feit dat de identiteit of hoofdverblijfplaats onmogelijk kan worden gecontroleerd of de identiteit niet kan worden gewaarborgd;
- d) het feit dat aan de aanvrager, omwille van eender welke vorm van sociale of fiscale fraude, door de rechter een definitieve straf is opgelegd die in kracht van gewijsde is gegaan.

N.M. bevindt zich niet in een van de gevallen bedoeld in de artikelen 23, 23/1 of 23/2 in verband met de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit.

Krachtens artikel 2 van het Koninklijk besluit van 14 januari 2013 “tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken” vormen een gewichtig feit eigen aan de persoon:

- 1° elke strafrechtelijke veroordeling tot een effectieve gevangenisstraf die voorkomt in het strafregister, tenzij er eerherstel is verkregen;
- 2° elk feit dat kan leiden tot een veroordeling zoals bedoeld in 1°, voor zover (1) in het jaar dat voorafgaat aan de nationaliteitsverklaring een opsporingsonderzoek is geopend en (2) dat opsporingsonderzoek nog steeds hangt;
- 3° elk feit dat kan leiden tot een veroordeling zoals bedoeld in 1°, voor zover een gerechtelijk onderzoek hangt;

- 4° het feit van zich over te leveren aan enige activiteit die de fundamentele belangen van de Staat bedreigt of kan bedreigen zoals omschreven in de artikelen 7 en 8 van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst;
- 5° het feit, vastgesteld door een gerechtelijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan, dat de betrokken persoon zijn titel van wettelijk verblijf heeft verkregen door schijnhuwelijk of gedwongen huwelijk of schijnsamenwoning of gedwongen wettelijke samenwoning.

Punt is hoe dan ook dat voormelde opsomming/invulling geenszins limitatief is en derhalve een louter exemplatief karakter heeft. Het gaat om feiten die als “gewichtige feiten eigen aan de persoon” in aanmerking moeten worden genomen en die bijgevolg zonder meer een beletsel vormen om de Belgische nationaliteit te verkrijgen. Het betreft niet verder te appreciëren feiten.

Niets staat eraan in de weg andere “gewichtige feiten eigen aan de persoon” in aanmerking te nemen.

N.M. kan zich bezwaarlijk vastpinnen op voormelde wettelijke afbakening. Die afbakening is immers niet gesloten maar open.

De andersluidende aanvoeringen/beweringen van N.M. ten spijt, blijkt dat zij in de periode 2010-2016 de Belgische overheid trachtte te verschalken door (tegen beter weten in en derhalve doelbewust) gebruik te hebben gemaakt of minstens gebruik te zijn blijven maken van een andere (dan wel valse) identiteit/naam.

Vanaf haar aankomst in België in het najaar van 2010 tot in de loop van 2016 ageerde N.M. onder identiteit/naam ‘N.A.S.’ (waarbij ‘S.’ als familienaam doorging, zo blijkt mede uit de door het openbaar ministerie aan het hof overgelegde gegevens van het Rijksregister). Onder die identiteit/naam trachtte zij alhier het statuut van vluchteling te verkrijgen (gebeurlijk met toevoeging van ‘M.’), zo ook verblijfsrechten, wat enigszins lukte. Van die identiteit is zij hier blijven gebruik maken, niettegenstaande zij, (mede) gelet op de uitgiftedatum van haar Iraaks paspoort [...] en meer precies 19 oktober 2014, met opgave van haar identiteit/naam als ‘M.N.A.S.’, beter wist.

Pas in de loop van 2016 heeft N.M. haar actuele identiteit/naam aangenomen (met aanpassing in het najaar van 2016).

Pas sinds 2016 geniet N.M. onder haar actuele identiteit/naam ononderbroken wettelijke verblijfsrechten in België.

Het is duidelijk dat N.M. in een eerste fase van verblijf in België, tegen beter weten in en derhalve doelbewust, minstens gebruik is blijven maken van een andere (dan wel valse) identiteit/naam. De verwarring die zij in het raam van haar verhaal tegen de door het openbaar ministerie negatief geadviseerde nationaliteitsverklaring wil zaaien, terugvallend op de (beweerde) gebruiken in haar thuisland Irak – waar de notie ‘familienaam’ als zodanig niet zou bestaan en een naam voorts zou zijn samengesteld uit de stamnaam, de voornaam, de (voor)naam van de vader en de (voor)naam van de grootvader, kan niet dienen. De verwarring op basis van het verschil telkens tussen (1) ‘N.’ en ‘N.’, (2) ‘A.’ en ‘A.’ en (3) ‘S.’ en ‘S.’ als zijnde telkens twee mogelijke Westerse transcripties van de voornaam van N.M. in het Arabisch, kan evenmin dienen.

Indien een en ander van ondergeschikt belang zou zijn, zoals N.M. *a posteriori* wil voordoen, rijst de vraag waarom N.M. zich dan in de loop van 2016 haar actuele identiteit/naam liet aanmeten.

N.M. kan bezwaarlijk de kwestie van haar actuele identiteit/naam afschuiven op de ambtenaar van de burgerlijke stand, die mogelijk identiteitsdocumenten vraagt naar aanleiding van een nationaliteitsverklaring.

Het openbaar ministerie wijst er bovendien op dat blijkens de toepasselijke civiele wetgeving ook in Irak iedere persoon een naam en een voornaam heeft.

In die optiek is het hof anders dan de eerste rechter en met het openbaar ministerie van oordeel dat voormelde (frauduleuze) elementen een voldoende gewichtig feit eigen aan de persoon van N.M. uitmaakt om te stellen dat N.M. in de Belgische samenleving niet de burgerzin vertoont die van een burger met normale eerbied voor de wetten en de instellingen mag worden verwacht.

Het in casu door het openbaar ministerie bedoelde en afdoende aangetoonde “gewichtige feit, eigen aan de persoon” leert inderdaad dat N.M. in de Belgische samenleving niet de burgerzin vertoont die van een burger met normale eerbied voor de wetten en de instellingen mag worden verwacht. N.M. mist elementair respect voor (de regelgeving in) de Belgische samenleving.

Meer nog, N.M. fnuikt op voormelde manier de grondvoorwaarden om op basis van voormeld artikel 12bis, § 1, sub 3° WBN de Belgische nationaliteit te verwerven, nu zij vijf jaar wettelijk verblijf in België onder de identiteit/naam N.M. ontbeert.

Het hoger beroep slaagt.

IV. Gedingkosten

1. N.M. dient, als de in het ongelijk gestelde partij, te worden verwezen in de gedingkosten van beide aanleggen (art. 1017, eerste lid Ger.W.).
2. Deze kosten zouden enkel nuttig te begroten zijn aan de zijde van het openbaar ministerie, die echter geen opgave van gedingkosten doet.

OP DEZE GRONDEN,

HET HOF,

RECHT DOENDE OP TEGENSpraak,

met inachtneming van (de artt. 2 e.v. en inz.) artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond,

hervormt het beroepen vonnis van 19 maart 2018, waarbij de 7de familiekamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, het verhaal van N.M. (geboren in Irak te [...] op [...] 1985, van de Irakese nationaliteit en wonende te 8400 [...], [...]) tegen de door het openbaar ministerie negatief geadviseerde nationaliteitsverklaring, die zij op 28 april 2017 aflegde voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te [...], met toepassing van artikel 12bis, § 1, sub 3° WBN, inwilligt en zodoende het negatieve advies van het openbaar ministerie van 19 september 2017 ongegrond verklaart,

wijst het verhaal van N.M. af als ongegrond,

veroordeelt N.M. tot de (niet nader te begroten) gedingkosten van beide aanleggen.

Aldus gewezen door de elfde kamer van het hof van beroep te Gent, recht doende in burgerlijke zaken als familiekamer, samengesteld uit:

Mevrouw V. De Clercq Raadsheer, waarnemend voorzitter,

De heer S. Mosselmans Raadsheer,

De heer M. Traest Raadsheer,

en uitgesproken door de wn. voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend achttien,

bijgestaan door

Mevrouw G. Huysman Griffier.